

Bilag

Indenrigs- og boligministeriet.

København, den 18. marts 1954.

I skrivelser af 11. marts og 12. marts 1954 har det ærede udvalg anmodet mig om i anledning af det af mig fremsatte forslag til lov om ændring og forlængelse af lov nr. 210 af 23. april 1949 om regulering af bymæssige bebyggelser at besvare følgende spørgsmål:

1. Vil ministeren ændre loven således, at der foruden den offentlige tilkendegivelse sker direkte henvendelse til ejeren?
2. Har der i inderzonerne været tilstrækkelig jord for nybyggeri?
3. Hvorledes har opdelingen i de tre zoner virket på jordpriserne?
4. Hvor store samlede beløb udgør erstatningerne vedrørende Aarhusegnen såvel efter de endelige kendelser som efter de kendelser, der er indbragt for domstolene?

I denne anledning skal jeg meddele følgende:

ad 1: Udarbejdelsen og godkendelsen af byudviklingsplaner har været omgivet af en betydelig offentlig interesse og været genstand for udførlig omtale i dagspressen. Erfaringerne fra administrationen af de hidtil godkendte byudviklingsplaner går da også ud på, at der umiddelbart efter planernes godkendelse fremkommer adskillige anker over planerne og erstatningskrav, og at ukendskab til byudviklingsplanerne kun i ganske få tilfælde har givet anledning til senere henvendelser.

Selvom en udsendelse af direkte meddelelser til ejerne om planens godkendelse vil kunne gennemføres, vil udsendelsen af disse meddelelser på grund af det meget betydelige antal ejendomme, planerne omfatter, medføre et meget stort administrativt

arbejde med deraf følgende betydelige udgifter. For nogle af de allerede godkendte byudviklingsplaner udgjorde antallet af ejendomme under mellem- og yderzoner således:

Byudviklingsplanen for Københavnseg-
nen ca. 22 000 ejendomme.

Byudviklingsplan I for Aarhusegnen ca.
4 500 ejendomme.

Byudviklingsplanen for Odenseegnen om-
kring 8 000 ejendomme.

De administrative vanskeligheder og de med arbejdet forbundne udgifter vil yderligere forøges derved, at udsendelsen af meddelelserne må finde sted i løbet af meget kort tid og inden planens bekendtgørelse og tinglysning. De nævnte vanskeligheder er stærkt fremhævet af byudviklingsudvalgenes formænd.

Jeg mener derfor ikke at burde foreslå en ændring af byreguleringslovens § 4.

En eventuel ordning med direkte meddelelser til ejerne om byudviklingsplanens godkendelse måtte iøvrigt forudsættes kun at skulle omfatte ejendomme i mellem- og yderzoner og måtte gennemføres på en sådan måde, at meddelelsen alene bliver et faktisk supplement til den almindelige bekendtgørelse og ikke får virkning med hensyn til det tidspunkt, fra hvilket de i byreguleringslovens §§ 14 og 16 fastsatte frister for fremsættelse af anker og krav om erstatning regnes. Jeg må endvidere anse det for udelukket, at en nyordning ville kunne få virkning for de allerede godkendte byudviklingsplaner.

ad 2: I samtlige de godkendte byudviklingsplaner er grænserne for inderzonerne trukket på en sådan måde, at der udover det arealbehov, som svarer til den forventede